

[Korsgaard.]

at være nær — man kommer ind i en saadan Tilstand, at alle Erhverv i og for sig kan siges at være lige lønnende eller lige lidt lønnende — og saa eksisterer Problemet jo ikke.

Men vil man — og jeg forstaaer, at det for saa vidt er det, Forligsinstitutionen er ved at gøre, idet den efter min Mening tiltager sig Retten til en Regulering af Samfundsforholdene, noget, som det efter min Mening aldeles ikke kan tilkomme denne Institution at gøre — vil man som sagt gaa ind i den nævnte Tankegang, maa Konklusionen efter min Mening blive den, at de mindre lønnende Erhverv ogsaa maa betale mindre Løn. Her er der naturligvis et vist Lavpunkt, og her opstaaer det Problem, om det betaler sig eller ikke betaler sig, selv om dette i det foreliggende Tilfælde, hvor det jo drejer sig om en ren Statsvirksomhed, nemlig om Statsskovene, kommer mindre klart til Udtryk, idet en Statsvirksomhed jo altid har i sin Haand gennem Skatteyderne at tilvejebringe det Udligningsbeløb, som nu engang skal til, for at Beløbet kan blive betalt. Men saa længe ikke langt de fleste Erhverv er Statserhverv, maa Konklusionen af dette blive, at det mere eller mindre bliver Statens Pligt at tilvejebringe Forhold, der gør det muligt for enhver Virksomhed, som det for Statens Skyld er nødvendigt at opretholde, fordi det er en Nødvendighed for overhovedet at skaffe Beskæftigelse, at betale en ordentlig Løn. Ingen vil vel benægte — og saa vidt jeg forstaaer den højtærede Socialministers senere Udtalelser, vil han det vel mindre end nogen anden —, at selv om en Virksomhed ikke akkurat kan give sin Mand 1 Kr. 10 Øre eller 1 Kr. 20 Øre i Timen, eller hvad det nu kan være, kan det alligevel for Landet som Helhed være beklageligt, at en Virksomhed ikke bestaar, hvis den i givet Fald kunde give 50—60 Øre i Timen. Men her opruller sig for mig et meget stort Problem, og det er det politiske Problem, ogsaa for det Ministerium, der her er Tale om: om det ikke under de givne Omstændigheder maa blive Statsmagtens Pligt at tilvejebringe saadanne Forhold inden for det paagældende Erhverv — saa vidt Statsmagten rækker —, at det kan give Arbejderne en Løn, der efter Omstændighederne kan passere, en Løn, de paagældende kan leve af.

Med disse Udtalelser, som jo ikke alene har Forbindelse med det foreliggende Problem, men ogsaa med Problemer, der for saa vidt er større, vil jeg slutte, som jeg begyndte idet jeg gentager, at jeg kan ikke

i Situationen bedømme, om det ud fra Betragtninger af denne Art eller anden Art er naturligt, at de løse Skovarbejdere i dette specielle Distrikt skal have denne højere Løn. Derfor vil mit Parti ikke stemme imod Forslaget, men da vi heller ikke endnu er overbevist om det rigtige i det, vil vi afholde os fra at stemme.

Formanden: Jeg har ikke villet afskære det ærede Medlem fra at fremsætte disse almindelige Betragtninger vedrørende Lønforholdene ud over Landet; men jeg vil dog henstille, om det ikke vil være det rimeligste, at en Fortsættelse af Betragtninger om disse Spørgsmaal finder Sted ved den kommende Generaldebat i Forbindelse med Tillægsbevillingslovens tredie Behandling.

Ordføreren (Fr. Andersen): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard gjorde sig skyldig i en Fejltagelse, naar han gjorde den Bemærkning, at jeg som Ordfører uden videre havde draget den Slutning med Hensyn til, hvorledes Det konservative Folkeparti vilde stille sig. Jeg har ikke mølet en Stavelse derom. (*Korsgaard:* Jo, De har!). Nej, jeg har indskrænket mig til at sige, at de nævnte Ændringsforslag var tiltraadt af et Flertal. Andet og mere har jeg ikke sagt om den Ting, det er ganske afgjort. Derimod sagde jeg dette, at der var Ænighed om de øvrige Forslag, og det maa jeg berigtige, idet Stillingen er den, at Venstre ikke kan tiltræde Ændringsforslag Nr. 49 til § 13 og Ændringsforslag Nr. 272 til § 26. Det drejer sig dels om 5 000 Kr. til Renter vedrørende Vildmosen og 200 000 Kr. til Indfrielse af resterende Gæld. Paa de Punkter har Venstre taget Afstand.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): De to Ordførere for Oppositionen, den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti og den ærede Ordfører for Venstre, kan, som det fremgaar af Betænkningen, og som det fremgaar af Ordførers Udtalelse, ikke tiltræde Forslaget om en mindre Forhøjelse af Lønnen til Skovarbejdere her i Københavns Omegn. Jeg har gennem Direktoratet faaet en Henvendelse fra Dansk Arbejdsmandsforbund om en Forhøjelse for disse Skovarbejdere, og Henvendelsen er motiveret dermed, at det er betydeligt dyrere at leve her i Københavns Omegn end ude omkring i de øvrige Distrikter. Ved Undersøgelse af Sagen er man i Direktoratet og i Ministeriet kommet til det Resultat, at denne Begrundelse er rigtig, og man